

Rozsudek Najvyššieho soudu SSR ze dne 03.05.1972, sp. zn. 2 Tz 20/72, ECLI:CZ:NS:1972:2.TZ.20.1972.1

Číslo: 64/1972

Právni věta: Ustanovenie § 259 odst. 3 Tr. por. možno použiť len v konaní o odvolaní podľa šestnástej hlavy Trestného poriadku. Toto ustanovenie nemožno uplatniť v konaní o sťažnosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenie siedmej hlavy Trestného poriadku.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 03.05.1972

Spisová značka: 2 Tz 20/72

Číslo rozhodnutí: 64

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Stížnost

Předpisy: 141/1961 Sb. § 223 odst. 1

§ 247 odst. 2

§ 259 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 64/1972 sb. rozh.

Ustanovenie § 259 odst. 3 Tr. por. možno použiť len v konaní o odvolaní podľa šestnástej hlavy Trestného poriadku. Toto ustanovenie nemožno uplatniť v konaní o sťažnosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenie siedmej hlavy Trestného poriadku.

(Rozsudok Najvyššieho soudu SSR z 3. mája 1972 sp. zn. [2 Tz 20/72](#).)

Najvyšší soud SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, zrušil právoplatný rozsudok Krajského soudu v Banskej Bystrici z 30. júna 1971 sp. zn. 3 To 275/71 a tomuto soudu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný soud v Prievidzi uznesením z 9. apríla 1971 sp. zn. 1 T 120/70 zastavil podľa § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie proti obvinenému K. M. s odôvodnením, že jeho konanie vykazuje znaky prečinu podľa § 3 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Zb., ktorý je s ohľadom na § 13 odst. 1 písm. b) cit. zák. premlčaný a sú preto splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa §

223 odst. 1 Tr. por. a § 11 odst. 1 písm. b) Tr. por.

Toto uznesenie bolo včas napadnuté sťažnosťou okresného prokurátora v Prievidzi.

Na základe tejto sťažnosti Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudkom z 30. júna 1971 sp. zn. 3 To 275/71 podľa § 149 odst. 1 písm. a) Tr. por. uznesenie Okresného súdu v Prievidzi z 9. apríla 1971 sp. zn. 1 T 120/70 a s odkazom na § 259 odst. 3 Tr. por. uznal obvineného K. M. vinným z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. c) Tr. zák. a uložil mu trest nápravného opatrenia vo výmere 8 mesiacov s 10 zrážkou z jeho odmeny za prácu.

Tento rozsudok sa stal právoplatným 30. júna 1971.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona a navrhol, aby Najvyšší súd SSR vyslovil, že týmto rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 2 odst. 5 Tr. por., § 149 odst. 1 písm. a) a § 259 odst. 3 Tr. por., aby napadnutý rozsudok zrušil a prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici vec znovu prejednať a rozhodnúť.

Najvyšší súd SSR na podklade tejto sťažnosti pre porušenie zákona v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) a § 259 odst. 3 Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval o sťažnosti okresného prokurátora v Prievidzi proti uzneseniu Okresného súdu v Prievidzi z 9. apríla 1971 sp. zn. 1 T 120/70. Mal teda konať podľa ustanovenia siedmej hlavy prvej časti Trestného poriadku, kde sú uvedené predpisy o sťažnosti a o rozhodovaní o nej (§ 141 až 150 Tr. por.). Nemohol postupovať podľa ustanovení o odvolaní a o rozhodovaní o ňom podľa predpisov šestnástej hlavy tretej časti Trestného poriadku.

Podľa § 149 odst. 1 písm. a) Tr. por. ak nadriadený orgán nezamietne sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Zo slov „rozhodne vo veci sám“ nie je možné dospieť k takému záveru, k akému došiel krajský súd, že môže s odkazom na § 259 odst. 3 Tr. por. rozsudkom rozhodnúť o obžalobe a uznať tohto obvineného za vinného. Krajský súd pri rozhodovaní o sťažnosti nemohol brať do úvahy ustanovenie § 259 odst. 3 Tr. por., lebo toto ustanovenie sa týka výlučne konania o odvolaní a nemožno ho preto uplatniť v konaní o sťažnosti.

Zo slov „rozhodnúť vo veci“ (§ 149 odst. 1 písm. a) Tr. por.) možno vyvodiť iba toľko, že súd, ktorý rozhoduje o sťažnosti, môže sám rozhodnúť iba o tom, o čom rozhodoval prvostupňový súd vo svojom uznesení. V konkrétnom prípade prvostupňový súd rozhodoval o tom, či sú alebo nie sú dôvody pre postup podľa § 223 odst. 1 Tr. por. voči obvinenému K. M. a keď dospel ku kladnému záveru, trestné stíhanie proti tomuto obvinenému zastavil. Keď bolo potom toto uznesenie napadnuté sťažnosťou, krajský súd bol v rámci konania o tejto sťažnosti oprávnený zapodievať sa len otázkou správnosti tohto rozhodnutia.

Pokiaľ krajský súd postupoval ináč, poručil zákon v ustanoveniach § 149 odst. 1 písm. a) a § 259 odst. 3 Tr. por.